

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 555/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Roman Skrzypek</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Urszula Kocyłowska</i> <i>SSA Alicja Podczaska (spr.)</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu *25 września 2013 r.*

na rozprawie

sprawy z wniosku *B. W. i R. W.*

przeciwko *Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.*

o składki ubezpieczeniowe

na skutek apelacji wnioskodawców

od wyroku *Sądu Okręgowego w Rzeszowie*

z dnia *1 lutego 2013 r.* sygn. akt *IV U 225/12*

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 108 § 1 i art. 115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że B. W., będąc współnikiem (...) jest odpowiedzialna wobec ZUS za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP

za zatrudnionych pracowników i wspólników – D. S. oraz R. W. w łącznej kwocie 126 289,40 zł. Dalej organ rentowy wymienił wysokość poszczególnych należności i okresy, za które te należności powstały i ustalił, że B. W. ponosi solidarną odpowiedzialność z drugim wspólnikiem – R. W. i ze spółką za zaległości wynikające z jej działalności.

Decyzją z tej samej daty i w oparciu o tę samą podstawę prawną Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził solidarną odpowiedzialność R. W. z pozostałymi wspólnikami tj. B. W. i ze spółką (...), za zaległości wynikające z jej działalności, z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP za zatrudnionych pracowników i wspólnika, tj. B. W. w kwocie 122 063,91 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni zakwestionowała wysokość ustalonych zaległości, w szczególności w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego, ponieważ od początku 2006 r. zgłoszone zostało zawieszenie działalności gospodarczej, w związku z przebywaniem na zwolnieniu chorobowym i urlopie macierzyńskim. Dalej wnioskodawczyni podniosła, że nie ma podstaw do przypisania jej odpowiedzialności za nieopłacone składki D. S., skoro prowadziła ona odrębną działalność gospodarczą. Wysokość ustalonych zaległości została zakwestionowana także przez R. W..

Zarządzeniem z dnia 27 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie połączył sprawy z odwołania B. W. i R. W. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podnosząc że wobec bezskuteczności postępowania egzekucyjnego zaszła konieczność skorzystania z subsydiarnej i solidarnej odpowiedzialności wspólników za zobowiązania spółki.

Wyrokiem z dnia 1 lutego 2013 r., sygn. akt IV U 225/12 Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił odwołania od obu decyzji.

Sąd ustalił, że B. W. i D. S. w dniu 15 marca 1995 r. zawarły umowę spółki cywilnej (...), której celem było prowadzenie działalności gastronomicznej, w tym samym dniu zawarta została również umowa spółki pomiędzy B. W., a R. W. i kolejna pomiędzy K. S., A. B. i B. T.. Za nietrafne uznał Sąd I instancji zarzuty wnioskodawczyni podniesione w odwołaniu, niezależnie bowiem czy działalność gospodarcza była prowadzona, z samego faktu pozostawiania wspólnikiem spółki cywilnej (...) wnioskodawczyni ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką. Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawczyni nie wykazała nieprawidłowości w wyliczeniach wysokości zaległych składek na ubezpieczenie społeczne. W ocenie Sądu wnioskodawcy nie wykazali, by zaistniały podstawy wyłączenia odpowiedzialności z art. 115 ust. 1 Ordynacji podatkowej.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawcy domagali się jego zmiany i uwzględnienia odwołania, względnie uchylenia tego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu. Apelujący zarzucili naruszenie przepisów postępowania, tj.: art. 477 ^{((11))}§ 2 kpc, poprzez nie wezwanie do udziału w postępowaniu sądowym, ani też wcześniej w administracyjnym B. W. i R. W., mimo iż jest zainteresowanym w sprawie, ponieważ jej prawa i obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy, a także art. 468 § 2 pkt. 3 kpc, poprzez ograniczenie rozpoznania sprawy wyłącznie do ustalenia odpowiedzialności wspólników spółki cywilnej (...) za zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, przy jednoczesnym pominięciu ich wysokości, mimo iż były one kwestionowane przez wnioskodawców; a także naruszenie prawa materialnego, a to art. 115 ust. 2 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez błędne ustalenie odpowiedzialności B. W. i R. W. za zobowiązania Spółki cywilnej(...) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, a także art. 24 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez nieuwzględnienie przedawnienia części zaległych składek.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawców skutkuje wydaniem orzeczenia kasatoryjnego, gdyż zaskarżony wyrok został wydany przedwcześnie, co stanowi o słuszności zarzutu nierozpoznania istoty sprawy. Sąd Okręgowy w sytuacji procesowej niniejszej sprawy – wobec niestawiennictwa stron składających odwołanie na kolejnych terminach rozpraw, nie wezwał ich, zakreślając termin, do sprecyzowania zgłaszanych zarzutów i przedłożenia dowodów na ich potwierdzenie.

Przedmiotem sporu w sprawie było ustalenie prawidłowości stwierdzenia odpowiedzialności B. W. i R. W. za zobowiązania spółki (...) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zatrudnionych pracowników. Wobec treści złożonych odwołań, Sąd winien zbadać, czy zachodzą przesłanki do zastosowania odpowiedzialności z art. 115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacji podatkowej.

Sąd nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego. Wobec tego, że wnioskodawczynie usprawiedliwiła każdorazowo swoje niestawiennictwo, przedstawiając zaświadczenie lekarskie, nie można podzielić stanowiska Sądu I instancji, że wnioskodawcy nie wykazali, że wysokość zaległych składek na ubezpieczenie społeczne została wyliczona nieprawidłowo. Taka ocena byłaby uzasadniona dopiero po bezskutecznym upływie terminu, od wezwania przez Sąd do przedstawienia dowodów. Wobec braku kontroli podstawy prawnej zaskarżonej decyzji, postępowanie należy przeprowadzić w całości. Rzeczą Sądu w ponownym postępowaniu będzie także zbadanie zasadności zgłoszonego zarzutu przedawnienia składek za okresy objęte zaskarżonymi decyzjami.

W toku procesu wtórnego koniecznym będzie przeprowadzenie postępowania dowodowego zgodnie z wyżej wymienionymi wskazaniem i poglądami oraz treścią art. 6 kc i 232 kpc.

Z podanych przyczyn orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 386 § 4 kpc. Orzeczenie o kosztach znajduje podstawę w art. 108 § 2 kpc.